

27. navadna nedelja – leto A

Prilika o vinogradu in viničarjih

»Poslušajte drugo priliko! Bil je hišni gospodar, ki je zasadil vinograd, ga obdal z ograjo, izkopal v njem stiskalnice in sezidal stolp; in dal ga je v najem viničarjem ter odpotoval. Ko se je približal čas trgatve, je poslal svoje služabnike k viničarjem, da bi dobili njegov pridelek. Viničarji pa so njegove služabnike zgrabili in enega pretepli, drugega ubili in spet drugega kamnali. Nato je poslal druge služabnike, več kakor prej, in storili so z njimi prav tako. Nazadnje je poslal k njim svojega sina, rekoč: »Mojega sina bodo spoštovali.« Ko pa so viničarji zagledali sina, so sami pri sebi rekli: »Ta je dedič. Dajmo, ubijmo ga in se polastimo njegove dediščine!« Zgrabili so ga, vrgli iz vinograda in ubili. Ko bo torej prišel gospodar vinograda, kaj bo storil s temi viničarji?« Rekli so mu: »Hudobneže bo kruto pokončal, vinograd pa dal v najem drugim viničarjem, ki mu bodo ob svojem času dajali pridelek.« Jezus jim je rekel: »Ali niste nikoli brali v Pismih: Kamen, ki so ga zidarji zavrgli, je postal vogalni kamen. Gospod je to naredil in čudovito je v naših očeh. Zato vam pravim: Vzelo se vam bo Božje kraljestvo in dalo ljudstvu, ki bo obrodilo njegove sadove.« Mt 21,33-43

Vzelo se vam bo in dalo drugim

Evangeljski odlomek, ki smo ga prebrali, me je zmedel kot vedno doslej. Tokrat sem skušal razumeti, zakaj se mi to zgodi. V kaj se zazre naš pogled v začetku? V viničarje, tj. oskrbnike vinograda in v tiste, ki hodijo iskat pridelek. Tudi vprašanje, ki ga Jezus nameni poslušalcem, se zdi, da se vrti okrog viničarjev. Saj pravi: Kaj bo storil s temi viničarji? Je odgovor poslušalcev pravilen? Da, pokončal jih bo in dal vinograd drugim. Logično. Zakaj torej Jezus ni zadovoljen z odgovorom, ko poslušalce kara: Ali niste nikoli brali ...? K čemu nam Jezus v odgovoru preusmeri pogled? H kamnu. Pravi: Kamen, ki so ga zidarji zavrgli, je postal vogelni kamen. Kaj je ta zavržen kamen? Sin ali vinograd? Vinograd. Ta je jedro Jezusovega vprašanja, ne viničarji, ne služabniki, ne sin. Vinograd se bo vzelo in dal drugim. Torej se krivica godi najprej vinogradu, ne oskrbnikom oz. lastnikom. Vinograd sam je vrednota, ki je vredna spoštovanja. Vinograd je božje kraljestvo, smo slišali.

Poglejmo, kdo smo mi v tej zgodbi in kaj je božje kraljestvo. **Cerkev**, kolikor upodablja Kristusa in njegovo telo, je gotovo božje kraljestvo. V teh dneh našega praznovanja Kvatrnice sem doživljal, da nam je bilo resnično podarjeno božje kraljestvo in da smo se ob njem vsi veselili. Mladi in vsi, ki smo se trudili narediti to praznovanje resnično božje, ki nam je bila Cerkev v teh dneh blizu, ki nam je predstavljala živo občestvo, smo doživljali vrednoto božjega kraljestva, vrednoto vinograda. Gospodar, ki je zahteval naše napore in sadove, nas ni ogrožal. Veselili smo se dela in v vsem resnično praznovali. Vinograd je bil obdelan in nas je razveseljeval. Zanj smo se trudili in dal je sad veselja. V njem je bil prostor tudi za druge, ki so prišli iskat sadove.

Torej obstajajo lepi trenutki, v katerih lahko rečemo, da smo dobri oskrbniki? Seveda! Lahko tudi nadaljujemo, nebeško kraljestvo se je približalo, Gospod je z nami. Poglejmo, kje vse, nam je božje kraljestvo kot dober vinograd, ki daje sad.

Če doživljamo svoje življenje kot neprestan boj med dobrim in zlim, med Bogom in satanom, nam je **zakrament sprave čudovit dar**. V spovedi lahko začutimo lepoto odpuščanja, seveda če se nanj pripravimo, ga vzamemo zares in se veselimo Gospodarja, ki nam ga podarja.

Drugače pa je, če nam je vse skupaj odveč. Potem smo podobni viničarjem, ko dopovedujemo vsakemu, ki hoče zakrament ovrednotiti, naj ne išče sadov. Ubijemo tistega, ki pravi, da spoved ni kar tako, da mora življenje po veri roditi sadove ipd.

Čudovit vinograd je tudi **prijateljstvo**. Če ga obdelujemo in varujemo pred vsiljivimi mislimi: izkoristi, uživaj, ne utrujaj se s pogovorom ipd., uživamo čudovite sadove. V prijateljstvu rastemo sami, odkrivamo svoje darove, skupaj spoznavamo lepoto življenja in ustvarjamo življenje. Z vsakim, ki pričakuje sadove, ga z veseljem delimo. Če pa je prijateljstvo le iskanje koristi, nam je vsakdo vsiljivec, tisti, ki opozarja na zablode, pa je kakor gospodarjev sin. Ubiti ga je treba, znebiti se ga je potrebno.

Ni lepšega vinograda kot je **zakon**. Bog vam ga je podaril, da v njem obrodite sad čudovite darovanske ljubezni. Res pa je, da od vas tudi pričakuje sadove. Mar vam ni lepo, dragi zakonci, če začutite lepoto zakonske podaritve, nesebične, zastonske. Komu je težko pokazati svoj sad, če ga kot takega doživlja.

Hkrati pa se divje dvigajo vsi, ki nasprotujejo božjim zahtevam, da zakonsko življenje rodi sad ljubezni in življenja. Ubijajo vsakega, ki govori, da je spolnost dar, ki zahteva podaritev. Dar, ki ni namenjen sebičnemu užitku in izživljanju. Nasprotujejo mu vsi, ki hočejo spolnost oropati enega temeljnih ciljev – rodovitnosti.

Še bi lahko našteval, kje vse nam je podarjeno božje kraljestvo in kje vse uživamo njegove sadove. Dar zahteva naš odgovor: Ceniti dar, pomeni ceniti darovalca. Zlorabiti dar, pomeni zlorabljeni tistega, ki nam ga je podaril in uničiti dar sam. Vzljubimo čudovite darove božjega kraljestva in bodimo hvaležni Bogu, ki nam jih podarja. Naredimo več, da bi dajali sadove. Poskrbimo, da nam dar ne bo vzet.